

Љубомир Клерић (Ф-225 САНУ)

Проф. инж. Љубомир Клерић (1844-1910)

СУД: редовни члан од 1871.године;

секретар Одбора за науке јестественичке и математичке (1884-1885);

СКА: прави члан од 1887. године;

секретар Академије природних наука СКА (1892- 1895 и 1898- 1900)

Рођен је у Суботици, у породици немачких досељеника а право име му било Јули Клери. У Београду је завршио две године студија технике на Великој школи. Студије минералогije, геологије, рударства и машинства завршавао је у Фрајбергу, Берлину, Цириху. Био је ангажован на истраживању руде за масовну експлоатацију у Србији и иностранству. Истраживао је и конструисао разне апарате за практичне потребе и за потребе тумачења појединих теоријских и кинематичких проблема: направу за ломљење стена, бургију за дубока бушења са ужетом, телеметар за мерење одстојања на бојном пољу, писаћу машину „полипантограф“ која у исто време пише са три до пет пера, „тракториограф“ или „логаритмограф“ (шестар). Учествовао у српско-турском рату 1876. као минер и за те заслуге је награђен ордењима и медаљама. Након тога почео је да предаје Механику и Теоријску механику на Техничком факултету и написао је уџбеник „Теоријска меканика“

који садржи основе кинематике и динамике, статике, теорије еластичности, механике флуида и графостатике. Био је један од академика-чланова Комисије за припрему законског предлога за подизање Велике школе на ступањ универзитета. Током периода у којем је био министар просвете и црквених послова донео је већи број докумената којима се додатно уводи ред и дисциплина у области образовања. Као министар народне привреде правилима и законским актима створио је нормативе којима се обезбедила стимулација привредних и пољопривредних грана, које су биле од интереса за развој Србије и њену даљу индустријализацију. Поседовао је широк дијапазон стручног, инжењерског, теоријског, експерименталног и општег знања и као такав мултидисциплинарно образован инжењер био је ангажован као експерт за решавање текућих техничких проблема, Његова стручна и научна активност, као члана СУД-а огледа се у публикавању стручних и научних радова у Гласнику Српског ученог друштва у којем је објавио највећи број својих радова.

Пригодна поштанска марка издата у част живота и дела академика Љубомира Клерића

Назив издања: Наука: Љубомир Клерић (1844 – 1910)

Година издања: 2020

Издавач: ЈП „Пошта Србије“

Уметничка обрада: мр Бобан Савић, академски сликар

Краљевско-српској академији наука.

Пошто ми је предметна наша академија
са свога досадашњег списка г. Николу Теслу, и
тако са академију природних наука.

Никола Тесла је губави српског краљевског
напољу електрике наука, који је био сака Вукова
предавања, особито професионалца, у академији наука
у Паризу, који сам држио лекцију у Конзерваторији
и.т.д., где му је данас свима позната награда
са које је држао своја предавања. Најважнији
доказивања Тесла је дао преко конструисаног
електричног мотора (дрвеног мотора), данас сега се
дрвеномоторна струја највише користи у америкој.

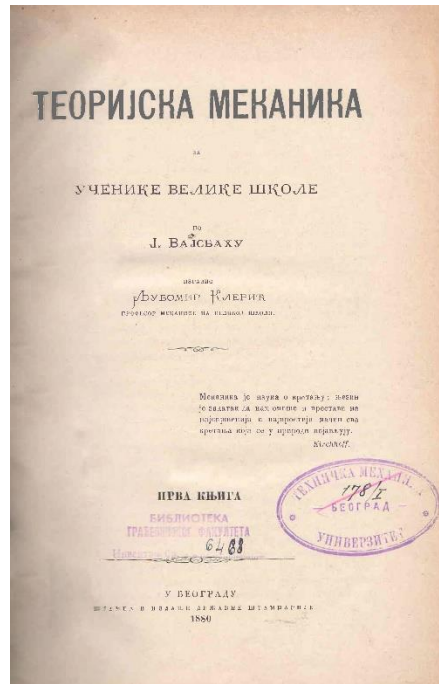
Краљевској академији наука
остаје

18. Јануара 1894

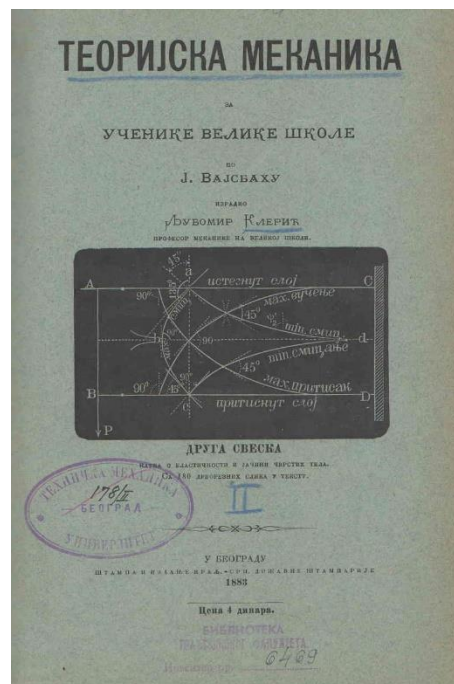
Г. Београд

Лјубомир Клериф
Краљевско-српској академији наука

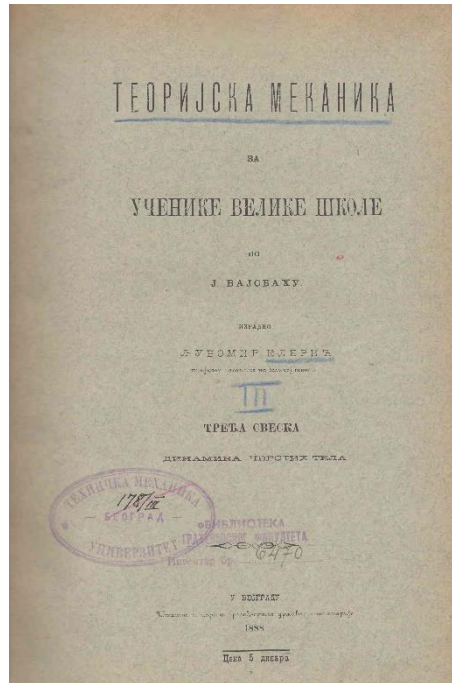
Писмо Краљевско -српској академији наука у којем Љубомир Клериф
предлаже Николу Теслу за академика (АСАНУ СКА 311-1894)

Корица уџбеника „Теоријска механика“ Љубомира Клерића, прва књига, 1880. година
(Библиотека Грађевинског факултета)

Корица уџбеника „Теоријска механика“ Љубомира Клерића, друга свеска, 1883. година
(Библиотека Грађевинског факултета)

Корица уџбеника „Теоријска механика“ Љубомира Клерића, треча свеска, 1888. година
(Библиотека Грађевинског факултета)

Литература

Анђус, В. (Ур.). (1996). *Грађевински факултет Универзитета у Београду 1846-1996*, књига 1. (стр.165). Београд, Србија: Грађевински факултет Универзитета у Београду.

Стевановић-Хендрих, К. (1996.). Љубомир Клерић. У: Сарић, М. (Ур.), *Живот и дело српских научника*, књига 1. (стр.129-180). Београд, Србија: Српска академија наука и уметности.